

Κυριακή 7 Ὀκτωβρίου. **Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.** Ἦχος α'. Ἐωθινὸν ζ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς... Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν...Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις Ἀγνή... Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος ἐν τῇ κηΐσει σου...Δόξα, Καὶ νῦν...,τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Νεφέλην σὲ φωτὸς αἰδίου...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Οἱ μάρτυρές σου Κύριε...Καὶ νῦν...τὸ ὁμήχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Δοχεῖον τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...

ίστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς... Κυκλώσατε λαοὶ Σιών... Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν ... ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Εὐφράνθητε οὐρανοί... Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως... Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ... τῶν μαρτύρων προσόμοια γ'. Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς... Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς... Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τῶν μαρτύρων· Σέργιος καὶ Βάκχος... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τὴν παγκόσμιον δόξαν... Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς. Δόξα... τῶν μαρτύρων· Καθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ... ἅτινα εὐρίσκεται εἰς τὸν ὄρθρον, ἐν τοῖς ἀποστίχοις. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου... Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις... Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς... Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τῶν μαρτύρων· Ἐκραταιώθη τῶν του Χριστοῦ Μαρτύρων... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ἀνύμφευτε Παρθένε... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος... Δόξα... τῶν μαρτύρων· Οἱ μάρτυρές σου Κύριε... Καὶ νῦν... τὸ Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος... Δόξα... τῶν μαρτύρων· Οἱ μάρτυρές σου Κύριε... Καὶ νῦν...

τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...* Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· *Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν τάφον σου Σωτήρ... Δόξα· Σταυρῶ προσηλωθεὶς... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Μητέρα σὲ Θεοῦ...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορός· *Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα... Δόξα· Ἐν τῷ Σταυρῶ προσηλωθεὶς... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Μαρία τὸ σεπτὸν...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...* Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ζ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Ὁ ν' ψαλμός. *Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Εἰς τὸν στίχον τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῶν μαρτύρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ῶδῃ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα...* καὶ τὸ *Καὶ νῦν...* Καταβασίαι· *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...* Ἀπὸ γ' ῶδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· *Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθρούς...* καὶ οἶκος· *Ἐν οὐρανοῖς Χριστέ...* Εἶτα τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων· *Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη τοὺς νοητοὺς...* *Δόξα· τὸ αὐτὸ...* Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· *Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ...* Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ἐξανέστης ὡς Θεός...* καὶ ὁ

οἶκος· Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν...Συναξάριον. Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ζ' ἀναστάσιμον· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον...τῶν μαρτύρων· Ἀδελφικὴ συνδούμενοι...καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Τὸν σαρκωθέντα Κύριον...Εἰς τοῦ αἴνου, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ...Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας...Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας...Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν...τῶν μαρτύρων ἰδιόμελα δ'· Δαυϊτικῶς ἀνεβόων...Εἶ τι καλόν, εἶ τι τερπνόν...Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συνελθόντες...Ὑποδησάμενος Σέργιος...Δόξα...τὸ ζ' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ...Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τῶν μαρτύρων· Οἱ μάρτυρές σου Κύριε...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν μαρτύρων, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῶν μαρτύρων· Οἱ μάρτυρές σου Κύριε...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...Δόξα τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων· Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθρούς...Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μαρτύρων, ἦτοι: Ἀπόστολος· α'. τῆς Κυριακῆς· Ὁ

σπειρῶν φειδομένως καὶ θερίσει...(Κορ. θ' 6-11), ὁ ζήτει τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Κυριακῇ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ β'. τῶν μαρτύρων· Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο...(Ἐβρ. ια' 33-40), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον· α'. τῆς Κυριακῆς· Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν...(Λουκ. ζ' 11-16), ὁ ζήτει τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγελίων καὶ β'. τῶν μαρτύρων· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...(Ἰωάν. ιε' 17-27, ις' 1-2), ὁ ζήτει τῇ 23ῃ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον... Εἵδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοί· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.